

Offentliggjort d. 23. juni 2012

Når det papirløse samliv ophæves, og der overføres et beløb fra den ene part til den anden som led i samlivsophævelsen, kan der blive tale om skat af dette beløb og i sjældne tilfælde ligefrem en straffesag[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Jeg har med interesse læst den artikel i Jyllandsposten, der omhandler papirløses samliv, som opløses efter 10 år og med to fælles børn. Kvinden skulle beskattes af et stort beløb, som hun havde modtaget fra sin mand.

En af mine bekendte er nu kommet i samme situation. Her er pigen blev sat i skat af hele beløbet, selv om der helt fra starten blev betalt gaveafgift af beløbet. Hun kan slet ikke betale dette beløb.

Men oveni er hun blevet anklaget for skattesnyd, og politiet har rejst straffesag mod hende. Det var manden, der havde ordnet alle papirerne, og hun stolede på, at det var i orden, for manden er forretningskyndig, og rådfører sig med sin revisor.

Hvis et par har boet sammen i mange år ligesom ægtepar, kan det vel ikke være rigtigt, at manden ikke kan give pigen et beløb, som han altid har lovet hende, så hun kan komme videre med sit liv? Hvorfor skal der betales skat af det beløb, når det samme ikke gælder for ægtefæller?

Og kan det virkelig være rigtigt, at min bekendte ligefrem kan blive dømt for skattesnyd? Der var jo allerede betalt gaveafgift. Som jeg ser det, får min bekendte sit liv ødelagt på grund af regler, som hun ikke har kendt til og oveni en straffesag.

Offentliggjort d. 23. juni 2012

Det værste er, at det vist er manden, der har ”anmeldt” min bekendte til SKAT. Men hvis det er manden, der har ordnet papirerne, er det vel også ham, der skal stå til ansvar, hvis papirerne ikke holder? – både i forhold til skattevæsenet og i forhold til politiet?

Vennen

Svar

I spørg om Penge den 10. marts 2012 omtalte jeg spørgsmålet om beskatningen af beløb, som en part i et papirløst samlivsforhold forærer den anden part i forbindelse med samlivsophør.

Retstillingen er her således, at en part i et papirløst samlivsforhold i visse tilfælde kan rejse krav mod den anden part om betaling af et beløb ved samlivsophør. Det drejer sig om tilfælde, hvor den pågældende part ved at deltage i parternes fælles udgifter eller på anden måde i væsentlig grad har bidraget til, at den anden part har kunnet skabe eller bevare en ikke ubetydelig formue. Kompensationsbeløbet fastsættes skønsmæssigt under hensyntagen til blandt andet samlivets varighed og parternes økonomiske forhold ved dets ophør. Foreligger der en sådan situation, skal den part, der modtager beløbet, ikke svare skatter eller afgifter af beløbet.

Hvis der *ikke* foreligger en sådan situation, kan parterne som udgangspunkt ikke rejse krav mod den anden part ved samlivsforholdets ophør.

Vælger den ene part alligevel at betale et beløb til den anden part, er der tale om en gave, og så skal der svares enten *gaveafgift* eller *indkomstskat*. Afgørende for beskatningsformen er efter skattelovene, om parterne har haft *fælles bopæl* i de sidste 2 år før modtagelsen af gaven.

Modtages gaven, medens parterne stadig har fælles bopæl, skal der betales en gaveafgift på 15 pct. af den del af gavens værdi, der overstiger 58.700 kr. (2012). Men modtages gaven først, når parterne ikke længere har fælles bopæl, skal der ikke betales gaveafgift, men derimod *indkomstskat* af gavens værdi. Gaven skal altså beskattes med op til højeste

Offentliggjort d. 23. juni 2012

marginale skattesats på samme måde som eksempelvis lønindkomst. Det er klart, at denne beskatning i nogle tilfælde vil forekomme meget byrdefuld. Dette gælder særligt set i lyset af, at havde parterne været gift, kunne den ene part som udgangspunkt overføre beløb til den anden part i anledning af skilsmissen skatte- og afgiftsfrit, uanset om parterne på skilsmissetidspunktet havde fælles bopæl eller ej.

Med den foreliggende retspraksis på området, herunder en dom fra Højesteret fra 1. februar 2012, står det klart, at det vil kræve en lovændring at opnå en lempeligere beskatning af gaver mellem ugifte samlevende ved samlivsophør.

Er sagen den, at parterne har betalt gaveafgift af en formueoverførsel, men der skulle have været betalt indkomstskat, har gavemodtageren så at sige betalt for lidt i skat. Skattevæsenet vil i så fald have pligt til at opkræve den resterende skat, således at skattetilsvaret principielt er opgjort korrekt. Det kan dog i nogle tilfælde være kompliceret at afgøre, om der rent faktisk skal betales gaveafgift eller skat. Bl.a. skal der således tages stilling til, hvornår gaven helt præcist er modtaget – har parterne blot ”talt” om en gave, eller har gavemodtageren fået et endeligt og bindende tilsagn om en gave? Videre skal vurderes, om parterne på det tidspunkt, hvor gaven blev modtaget, fortsat havde fælles bopæl eller reelt havde ophævet fælles bopæl. Det vil således ikke altid være lige let at afgøre, om der foreligger ukendskab til eller en beklagelig misforståelse af reglerne, eller om der foreligger decideret skattesnyd.

Af samme grund kan det også være et ganske drastisk skridt at foretage at rejse tiltale for skattesnyd mod en part i et samlivsforhold, der har modtaget en gave i forbindelse med samlivsforholdets ophør.

Skulle det komme så vidt, at der kan være grundlag for at rejse tiltale mod gavemodtageren for skattesvig, må det i samme forbindelse erindres, at ikke blot gavemodtageren, men også og måske navnlig gavegiveren i nogle tilfælde kan have en væsentlig interesse i, om der skal betales afgift eller indkomstskat af beløbet. Har parterne f.eks. aftalt, at gavemodtageren skal have et bestemt beløb i hånden, f.eks. 1 mio. kr., har det stor betydning for gavens størrelse og dermed for gavegiverens byrde ved at skulle udrede gaven, om der skal svares en afgift på 15 pct. eller indkomstskat af gaven.

Offentliggjort d. 23. juni 2012

I sidste ende vil der være tale om en vurdering af beviserne i sagen, som i hvert fald vedrørende det strafferetlige spørgsmål må foretages af domstolene.

— O —